

TRIVIUM EGYESÜLET
2/F SZÖVEG

A szemét még ki sem nyitotta, a keze máris a láncra tévedt. Elcsodálkozott ezen az ösztönös mozdulaton. Vékony ezüstlánc függött a nyakában, türkizszínű lapos medállal. Mint valami kékes kavics.

Kopasz fák közt, sárgásbarna avaron üldögélt, tagjai elgémberedtek a hidegtől és a mozdulatlanságtól. Feltápáskodott, aztán a homlokához emelte a medált. Mélyet lélegzett. Ilyenkor kellene megszólalnia a hangnak, gondolta.

– A neved mostantól Jordan Varley – hallotta az agyában. – Ismételd!

Nem hang volt, csupán egy gondolat a fejében. Petr sem beszélt; gondolatban ismételte:

– Nevem: Varley. Jordan Varley.

– Foglalkozásod nincs – folytatta a hang oktató stílusban. – Csavarogsz, alkalmi munkákból élsz. Most valami komolyabbat akarsz. Úgy hallottad, a Berruda-rendszerben jók a megélhetési lehetőségek, tehát oda indulsz. A jegyet, ami a zubbonyod bal felső zsebében van, eddigi összekuporgatott pénzedből vitted. Erkölcseid lazák, jellemed ugyancsak. Megvesztegethető vagy, léha, xegma, link. Célod a Berruda!

Petr ösztönösen bólintott. A leírt karakter már össze is állt benne. Laza erkölcsűnek, megvesztegethetőnek, léhának érezte magát – és főként Jordan Varleynek.

– Berruda? – kérdezte.

– Csillagpor. Ez a hajó visz téged még ma. Indul Shanghai űrtérről. Harmadosztályon fogsz eljutni a Berrudára, nevezetesen a B3-as bolygóra. Köztudomású, hogy ez a rendszer a Terra Hegemónia egyik legkülső peremvidéke. Szomszédos a Talmen Szövetséggel. Az a végcélod. Önerőből kell átjutnod a Talmusra. Csak saját találékonyságodra támaszkodhatsz, meg az enyémmre.

Petr körülnézett. Megsárgult levelű bokor alján színes újságpapírok heverték, arrébb műanyag dobozok.

– Hol vagyok?

– Shanghai és az űrtér között. Még valami?

Petr kinyitotta a markát, és a láncon lógó türkizkő a zubbonya alá hullott.

Feltápáskodott. Kopott szürke nadrág és ugyanolyan színű zubbony volt rajta. Durva anyagú, de tartós. A férfi 180 centiméternél magasabb volt, széles vállú, izmos, de nem feltűnően és nem aránytalanul. Haja rövid, egyenes szálú és barna. Sötétbarna, mint a szeme. Homloka magas, álla alig észrevehetően kiugró. Arca markáns, talán túlságosan is megnyerő.

Bal felső zsebében megtalálta a jegyet, amiről a gepp beszélt. Plasztik téglalap, hártyányi vastag, de nem átlátszó. Kéken csillogó felületén egyetlen sor díszleg: Csillagpor III/45.

Gepp? Így hívják az ügynökök segítőit, a nyakukban lógó türkizkavicsokat. Sok egyebet kitöröltek az agyából, de ezt nem. A Hegemóniában bevett szokás, hogy ilyen páros ügynököket küldenek a feladat végrehajtására. A kavicsban, annak kristályaiban egy ember szubjektuma helyezkedik el, telepaticusan Petr biohullámaira hangolódva, csak vele tud kapcsolatba lépni. Petr Hiysból most Jordan Varley lett, jámbor csavargó, aki a feladatról semmit sem tud. Viszont a gepp mindent. Többet ér bármilyen komputernél, ő az irányító, Petr pedig a végrehajtó.

Hiába kutatta végig összes zsebét, a jegyen és némi aprópénzen kívül semmit sem talált. Még egy vacak hamis hitelkártyát sem!

Hatalmas robbanás hallatszott. A dördülésből fokozatosan morajlás, átható sivítés, majd sziszegés lett, és hamarosan szeme elé került a zaj okozója is. Lángoló hajtóművű rakéta bukkant ki a fák közül, és egyre magasabbra emelkedett. Petr addig nézett utána, míg el nem tűnt a felhők mögött.

Abba az irányba indult, amerről az úrhajót látta felszállni. A robbanás közelinek tűnt, mégis másfél órát gyalogolt, mire meglátta a kerítésrendszert. Míg az úrtér felé sietett, félig meglévő emlékfoszlányokat tapintott ki a tudatában.

– Nem lesz könnyű – mondta Costei, barátja és főnöke a Szolgálatnál, miközben két pohárba vodkát töltött. – És ráadásul átkozottul sok időbe kerül. De a fenébe is... hiszen tudod, nagyon jól tudod, mire megy ki a játék!

Emlékezett rá, hogy bólintott, tehát akkor tudta. Most nem. Costei átnyújtotta neki az egyik poharat, és ittak.

– Pénz szokás szerint – folytatta Costei. – Kétmillió. Fele előre. Másik fele körülbelül négy hónap múlva. Petr, barátom, ezt a feladatot a te méreteredre szabták, zöld utat kapsz, cselekedhetsz mindig belátásod vagy hangulatod szerint, ahogy jólesik. De arról ne feledkezz meg, mekkora felelősség nyugszik a válladon.

Mekkora? Most fogalma sincs róla. Costei kedvenc mondása viszont a fülében csengett.

– Az A osztályú besorolás nemcsak kiváló képességeket jelöl. Annál sokkal többet. Az A osztályú ügynök a szerencse hátán lovagol. Ha nem tudod, mit tegyél, vonj vállat, és engedd magad sodortatni az eseményekkel! Valahogy mindig lesz!

Petr kedvelte ezt az életfelfogást. Valahogy mindig lesz! Úgy még sosem volt, hogy valahogy ne lett volna!

A kerítés betonsávjából acéltüskék álltak ki. De nem ezek jelentették a komoly akadályt, hanem amik mögötte helyezkedtek el. Mágneses terek, lézercsapdák, fotocellák, ionsugarak. Jó felszereléssel mindezek nem jelentenének gondot, de így, Jordan Varley-ként igen.

Egy épület felé sietett. Modern, rengeteg üvegtáblával ellátott acélépület volt. Fotocellás ajtók, antisztatikus szőnyegek, légkondicionálás, mozgólépcsők, légliftek, tisztaság, higiénia, kényelem. Először az információhoz ment. Többször is megnézte, mikor és honnan indul a hajója. Egy olcsó büfében megreggelizett. A szemközt lévő luxusétterem felé kacsingatni sem mert. Ha nem is dobnák ki az öltözéke miatt, a zsebében lévő pénzből még egy pohár vizet sem ihatna. Végül is vett egy folyóiratot, a váróteremben elhelyezkedett egy bő habfotelban, s tanulmányozta a lapot. Gondolta, kitart indulásig.

Egy magas, barna nőn akadt meg a szeme, aki a tükörben a frizuráját igazgatta, és feltűnően hasonlított Petr élettársára, Maryre. De nem ő volt.

Nem szívesen gondolt Maryre. Megint elhagyta.

Egy rövid üzenettel elment, újra megígérve, hogy most végleg. Petr azonban biztos volt benne, hogy megint visszajön. Bár ne jönne! De visszajön, két hétig kedveskedik, két hétig elviselhető, utána pedig a szokásos viták, veszekedések, hisztéria...

A folyóiratot fürkészve egy hír keltette fel figyelmét.

„SZUVERÉN-E MÉG A TALMENI SZUVERÉN RENDSZER?”

A Talmen, aminek egy tagjára, a Talmusra kell jutnia. Gyorsan átfutotta a rövid cikket.

Az írás rendkívül éles hangon, nyíltan támadta Talmen politikáját. Megkérdőjelezte, szuverén maradt-e azok után, hogy tetemes évi adó fizetésére kötelezte magát a wharpáknak bizonyos szolgáltatásokért. Hogy a wharpáknak miféle szolgáltatásokat

nyújtanak, az nem derült ki, de az igen, hogy az idegenek egymás után kötelezik le a Hegemóniát körülvevő provinciákat. Viszont a cikk írója több hegemoniai nagyságot idézve leszögezte, hogy a Terra Hegemónia egyetlen rendszere sem lesz a „wharpák hűbérese”!

„A Talmen” – írta a cikk –, „az emberek által benépesített leghatalmasabb szuverén rendszer, az elsők között volt, amelyik a wharpák rabigájába hajtotta a fejét. Vajon szintén az elsők között lesz, ha urai azt parancsolják, hogy a Hegemónia ellen, az emberiség központja ellen forduljon?”

Wharpák? Petr keveset tudott róluk. A kapcsolatfelvétel évekkal ezelőtt zajlott le valahol a perifériákon. A Hegemónia diplomáciai kapcsolatba lépett velük, azonban ez hamarosan megszakadt. Hogy miért, azt a közvélemény nem tudta meg. A provinciák viszont nem zárkóztak el az idegen „rokonok” szolgáltatásai elől.

– Csillagpor csillaghajó! – hallatszott a hangszórókból. – Indulási szektornál várjuk az utasokat! Csillagpor...